

der vlaemsche gezellen.

1. Welken, kamesaden, ten stryde gepeld!
 Voor rykheid en eere gevochten!
 Grypt moedig het wapen, geen ryand geteld,
 Hoe velen u aenrallen mochten!
 En roepen my moedig het vaderland aen:
 Dat durven de vlaemsche gezellen bestaen.

2. Welken, naer de grensen, de ryand staet daer,
 Daer trappelen zyn woeste kohorten,
 Daer tart hy ons uit met bedreigend gesaer,
 Gereed om op belgie te storten.
 Maer schendt hy ons grensen, my vallen hem aen:
 Dat durven de vlaemsche gezellen bestaen.

3. Wien klopt niet het harte, wien gheeit niet de geest,
 By 't roelen van d'eersten der pligten?
 Ons vaderen wesen den weg onberreed,
 Zy zullen geen zonen zien zwichten.
 Gok my hebben lieder ten onder te gaen:
 Dat durven de vlaemsche gezellen bestaen.

4. Wat roem geeft het leven, by ketenen dwang,
~~Van~~ enkele menschen en volken?
 De bloodaerd vervalt van zyn edelen rang,
 Al spellde zyn hoofd met de wolken;
 Maer braef is de man die woonit durft te gaen:
 Dat durven de vlaemsche gezellen bestaen.

14
2 Wel aen, Kameraden, my snellen vooruit,
Ons roepen $\frac{7}{4}$ klaren en $\frac{1}{2}$ trommel;
Onzeer en ons recht zyn onze eenige bunt,
Geplukt by 4 Kanonnen - gedommel;
Bin schryve de namef op guldene blaen
Dat durfen de vlaenfche gesellen befaen.

28 february 1848.

J. J. Wellaery